

også væsentlige. Men forudsætningen for, at beskæftigelsen fortsat kan vokse, er selvfølgelig, at der også i den offentlige sektor sker en tilpasning af den service, medborgere i beskæftigelse har krav på. Et eksempel er, at når der kommer flere mennesker i arbejde, øges behovet også for pasning af børn, og det udløser nødvendigvis både en kapacitetsudbygning og et behov for at uddanne flere medarbejdere til den opgave.

Det er ubestrideligt, at der siden regerings-skiftet er sket en vækst i antallet af uddannelsespladser. Vi har også set den nævnte vækst i beskæftigelsen, og derfor er den offentlige sektor selvfølgelig også vokset på de områder, hvor behovene af gode grunde er stigende.

Det er da også i den offentlige sektor, vi finder nogle tendenser til flaskehalsproblemer i et omfang, så vi ikke blot kan sige, at vi kun har dem på visse områder. Arbejdsmarkedsstyrelsens sammenfatning af den 7. oktober 1997 af de forventninger, rådene har, viser, at der i en række regioner mangler pædagoger, social- og sundhedsassistenter, sygeplejersker, socialrådgivere, læger osv. Tallene kan specificeres ved at tage fat i selve opgørelsen. Der er imidlertid forskel på regionerne, og der er også regioner, hvor man allerede mangler medarbejdere i undervisningssektoren.

Overalt bekæmpes disse flaskehals-tendenser af arbejdsmarkedsmyndighederne gennem rotationsprojekter og andre projekter, som inden for arbejdsmarkedsreformens rammer kan få flere kvalificerede medarbejdere gjort klar til de væsentlige offentlige serviceområder. Det har vi fuld tillid til i Socialdemokratiet at arbejdsmarkedsrådene kan, og arbejdsministeren kan forhåbentlig redegøre for mange af de muligheder, der er i arbejdsmarkedsreformen.

Der er imidlertid for forhold, der kan gøres bedre, og det ene er, at AF kan udvide sine muligheder for at formidle ordinært arbejde. Det var arbejdsministeren lidt inde på, så vidt jeg hørte, og jeg vil gerne bede ministeren uddybe, hvorledes AF kan forstærke sin ordinære formidling.

For det andet har regeringen fremsat et forslag om at øge mobiliteten af arbejdskraften, så vi bliver i stand til også at besætte ledige stillinger i landets yderområder. Det er interessant, at på nogle af de flaskehalsområder af det offentlige arbejdsmarked, vi taler om, er der en vis ledighed, men ledigheden koncentrerer sig omkring de byer, hvor de pågældende uddan-

nes. Derfor er der god grund til at henvise til det af regeringen fremsatte forslag, når vi taler om de flaskehalse, der er konstaterbare.

Så vil jeg komme med et par bemærkninger om den uddannelsesmæssige del af forespørgslen, og min kollega, fru Anne-Marie Meldgaard, vil undervejs i debatten kunne uddybe de elementer, der måtte indgå i den. Jeg vil nævne, at det var centralt i undervisningsministerens besvarelse, at der er foretaget en række kapacitetsudvidelser, men også, at der er visse problemer med at få anvendt den pågældende kapacitetsudbygning.

Jeg kunne godt ønske, at vi kunne gå lidt mere konkret til værks. Jeg er ikke utilfreds med ministerens besvarelse, men jeg mener nok, det kan være en diskussion værd, hvordan vi kan gå lidt mere praktisk til værks her. Jeg forstod, at der var en kampagneaktivitet undervejs, som kunne fokusere på nogle af de problemer, der kan være med at få anvendt kapaciteten, og det er jeg tilfreds med. Men jeg mener, vi frem for alt må have en diskussion om, hvordan vi får systemet til at fungere i praksis, og i forening med de mobilitetsforbedringer, som kommer på Arbejdsministeriets område, skulle der vel være mulighed for, at vi efterhånden kan få slået tendenserne til flaskehalse ned de steder, hvor de måtte forekomme. Der er jo ikke nogen, der har interesse i, at man går ledig i den by, man er uddannet i, eller at der er ledig kapacitet i yderområderne, hvor der også er behov for uddannede medarbejdere.

Afslutningsvis skal jeg nævne, at vi ikke kan støtte Enhedslistens og Socialistisk Folkepartis forslag til vedtagelse – ikke fordi det er uinteressant, eller fordi det er ligegyldige spørgsmål, det rejser. Men dels er det allerede af besvarelsen fremgået, at der er tilfredsstillende muligheder for at kunne gøre noget ved de problemer, der stadig findes, dels melder arbejdsmarkedsrådene, at der en faldende tendens til flaskehalse på flere af de områder, der har været nævnt, og endelig vil jeg sige, at er der brug for at se på nogle ting i dag eller siden hen, er det mere konstruktivt at gøre det i forbindelse med de drøftelser, vi har om finansloven, frem for at vi allerede nu lægger os fast på nogle ting, før vi nødvendigvis har analyseret til bunds, hvad der er brug for.